процесу навчання до реальної практичної діяльності фахівців. Інтерактивні методи сприяють інтенсифікації та оптимізації навчального процесу, допомагають навчитися вирішувати проблеми, правильно формулювати власну думку; аналізувати отриману інформацію; дискутувати, відстоювати свою точку зору; бути більш впевненими та незалежними.

Список використаних джерел

1. Daniel Newman. 5 leadership traits required for digital transformation success // *BroadSuite Media Group*. URL:https://broadsuite.com/traits-change-agile-leaders (дата звернення: 30.05.2023).

2. Learning Agility - A 2020 leadership competency // *AJO Associates*. URL: https://www.ajoconnor.com/blog/learning-agility-2020-leadership-competency (дата звернення: 13.07.2023).

3. Wouter Aghina, Aaron De Smet, Kirsten Weerda. Agility: It rhymes with stability // *McKinsey & Company*. URL: https://www.mckinsey.com/business-functions/organization/our-insights/agility-it-rhymes-with-stability (дата звернення: 23.08.2023)

ҐРУНТОВНА ГРАФІЧНА ПІДГОТОВКА УЧНІВ ЯК ЗАПОРУКА ФОРМУВАННЯ КЛЮЧОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ТА ІНЖЕНЕРНОГО МИСЛЕННЯ

Волошина Г.Є.
учитель – методист, учитель
технологій, трудового навчання, креслення
Кременчуцького ліцею № 30 «Олімп»
імені Н.М. Шевченко, м.Кременчук

Освітня галузь, як ніяка інша, повинна швидко реагувати на виклики часу. Щоб підготувати спеціаліста, здатного якісно виконувати свою роботу, необхідний певний період. Якщо говорити про ініціативність, творче ставлення до завдання, здатність працювати в команді, бачити перспективи, то це пов’язано з неабияким досвідом, знаннями та навичками.

Реформування освіти передбачає не просто надати учням певні знання, сформувати уміння та навички, а навчити застосовувати отримане в подальшому житті, керувати напрямком власного розвитку, реалізовувати задумане, будувати власне щасливе майбутнє. Заплановані реформи повинні докорінно змінити ставлення до процесу навчання та його кінцевого результату. Також потребують перегляду програми з навчальних предметів.

Головне питання, яке повинні поставити перед собою автори навчальних програм: «Де учні зможуть застосувати отримані знання та вміння?»

Звичайно, дуже важко спрогнозувати, навіть, власні потреби на довгу перспективу. Що вже говорити про все життя і про всіх учнів. Сьогодні ми маємо унікальну можливість створити таке навчальне середовище, яке допоможе дітям отримати знання, сформувати навички, які будуть ними використані у подальшому. Для цього у новому Державному стандарті базової середньої освіти сформульовані наскрізні знання та ключові компетентності, які повинні бути сформовані в учнів у процесі навчання.

Сьогодні звернемо увагу на технологічну галузь та компетентність у галузі природничих наук, техніки і технологій. Без сумніву, технологічна галузь є унікальною, бо акумулює у собі практично усі напрямки діяльності людини. Для досягнення очікуваних результатів навчання учням і вчителям треба докласти значних зусиль. Одним з напрямків, якому треба приділити значну увагу є графічна підготовка школярів. Зазнимо, що графічна грамотність учнів – це і вміння креслити умови задач з геометрії, і читання схем з біології, фізики, хімії, читання та заповнення мап з історії та географії. Ще одна дуже важлива навичка (особливо останнім часом) – вміння читати та використовувати плани евакуації.

Графічні вміння та навички працівника завжди високо цінуються. Їх наявність є умовою успішної роботи в машинобудуванні, дизайні, будівельній галузі тощо. Після повномасштабного вторгнення ворога на нашу землю потреба у кваліфікованих архітекторах, інженерах, будівельниках, дизайнерах зросла в десятки й сотні разів. Після війни необхідно буде піднімати з руїн міста і села, відбудовувати промисловість, відновлювати культурні об’єкти та заклади освіти. Усе перераховане потребує наявність великої кількості графічно грамотних працівників. З цим на сьогоднішній день є велика проблема.

Розвивати графічні навички учнів пропонується тільки на уроках технологій та трудового навчання, до слова, з дуже обмеженою кількістю годин. У програмі предмету «Технології» для 10 – 11 класів передбачений модуль «Креслення», але і він не рятує ситуацію. По-перше, не в усіх класах вивчають предмет (добре, якщо один клас на паралелі), по-друге, не всі вчителі обирають цей модуль.

На мій погляд, сьогодні є величезна потреба у розширенні можливостей школярів набувати графічні навички. Це можна реалізувати через відновлення у навчальних планах предмету «Креслення» у 8 – 9 класах в якості обов’язкового, а не за рахунок варіативної складової (за малим

винятком такі години на виділяються). Тільки систематичні заняття здатні сформувати ґрунтовні знання та навички у школярів.

Чому важливо це зробити саме у 8 – 9 класах? Після отримання базової загальної середньої освіти учні визначаються зі своїм майбутнім. Багато з них іде навчатись у технічні коледжі, технікуми, училища. Наприклад, у нашому регіоні 90% таких навчальних закладів мають саме технічний напрямок. Це передбачає наявність сформованих у школярів багатьох графічних навичок: знання стандартів, вміння виконувати та читати кресленики, а також наявність розвиненої просторової уяви. За відсутності вище перерахованого, перед студентами постає величезна проблема, яку не всі можуть подолати успішно.

Після 11-го класу випускники обирають заклади вищої освіти. Треба зазначити, що ВНЗ, де готують майбутніх архітекторів, дизайнерів, декораторів тощо впроваджують творчі тури, під час яких абітурієнти повинні продемонструвати різноманітні графічні навички. Наприклад, створення композиції із запропонованих геометричних тіл, зображення контуру вази (різновиди спряжень), побудова трьох виглядів деталі, побудова аксонометричного зображення деталі з вирізом ¼ частини та інші. Як можна зазначити, дитина, яка не володіє основами креслення, не має просторової уяви та графічних навичок, з такими завданнями просто не впорається. І не того, що вона (дитина) погана, а того, що її позбавили можливості такі знання та навички отримати.

Одним із завдань школи є допомога учням зорієнтуватись у величезній кількості професій, напрямків діяльності. Це можна зробити тільки через діяльнісний компонент, через широке знайомство з технологіями, знайомство з виробництвом, залучення до соціально значущих проєктів. До речі, було б доцільно повернути у школи для учнів 9-го класу курс профорієнтації, який як раз і дозволяв реалізовувати усе зазначене. Звичайно, він повинен бути оновлений, забезпечений матеріально – технічною та кадровою складовими.

Уже неодноразово на конференціях і зустрічах різного рівня говорили про важливість формування та розвитку графічних умінь школярів, але чомусь дослухатись до потреб дітей, викладачів, підприємців панове – теоретики не хочуть. Як раз тут і повинна спрацювати гнучкість системи освіти, щоб готувати спеціалістів (а на це йдуть чималі кошти), які будуть затребувані на ринку праці, які зможуть займатись улюбленою справою, будуть ефективними робітниками, працюватимуть у своїй країні, отримуватимуть за роботу гідний грошовий еквівалент, що відповідатиме

фізичним і маральним затратам, а в підсумку – будуть щасливими людьми. Нам зараз, саме зараз, дуже будуть потрібні графічно та технічно грамотні люди, щоб відроджувати країну, щоб будувати її світле майбутнє.

АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ ОСОБИСТОСТІ

Українець А.В.
аспірант кафедри теорії і практики технологічної та професійної освіти
ДВНЗ «Донбаського державного педагогічного університету»,
м. Слов'янськ

Зміни довкілля (навколишнього природного середовища), що відбулися через людську діяльність, стали позначатися на різних сторонах суспільного життя. Стає очевидним, що екологічна криза посилюється кризою духу, кризою виховання, кризою людини. Слід погодитися з думкою засновника і президента Римського клубу А. Печчеї, що «суть проблеми, яка постала перед людством на нинішній стадії його еволюції, полягає саме у тому, що люди не встигають адаптувати свою культуру відповідно до тих змін, які самі ж вносять у цей світ, і джерела цієї кризи лежать усередині, а не поза людською істотою. Тому розв'язання всіх цих проблем має виходити передовсім зі зміни людини, її внутрішньої сутності» [1, с. 7].

Вища освіта розглядається як один із головних чинників, що сприяє соціальному й економічному розвитку суспільства. Вітчизняні вчені (В. Андрущенко, І. Зязюн, Л. Лук'янова, Н. Ничкало, І. Сяська й ін.) наголошують, що вихід з кризи техногенної цивілізації та перехід до постіндустріального суспільства неможливий без ефективної стратегії в галузі вищої освіти. Завдання вищої освіти – створити умови для саморозвитку особистості, що відповідає зростаючим інтернальним та екстернальним вимогам, сприяти формуванню екологічної культури та на її основі – готовності розв'язувати проблеми, пов'язані з нівелюванням кризи техногенної цивілізації. Ця криза зумовлена передовсім технократичним мисленням, яскравими носіями якого є здебільшого фахівці технічних напрямів, зокрема й автотранспортного. Тому необхідно допомогти майбутнім викладачам професійного навчання у галузі автомобільного транспорту, спираючись на принципи гуманістичної педагогіки, сформувати гуманне ставлення до навколишнього природного світу.